

FOYER MARTHE ROBIN - Brasschaat

wekelijks foyerblaadje nr 19

Zondag 10 mei 2020

Maand mei: maand van onze Hemelse Moeder en Moederkensdag!

Fatima

Wat aan de verschijningen van Onze Lieve vrouw voorafging

In de periode tussen april en oktober 1916 kregen de drie herdertjes, Lucia, Francisco en Jacinta driemaal een verschijning van de Engel:

“Wij hebben enige ogenblikken gespeeld als plotseling een hevige wind de bomen schudt...En ...wij beginnen een licht te zien, witter dan de sneeuw, dat de vorm aanneemt van een jongeman, schitterender dan een kristal doorstraald van het licht van de zon. Naarmate hij dichterbij kwam konden wij beter zijn gelaatstreken zien. Wij waren verrast en half buiten onszelf en spraken geen woord. Bij ons gekomen zei hij:

“Vreest niet. Ik ben de Engel van vrede. Bidt met mij.”

En neerknielend boog hij het hoofd tot aan de grond. Meegesleept door een bovennatuurlijke drang, deden wij zoals hij en herhaalden de woorden die wij hem hoorden uitspreken:

“Mijn God, ik geloof, aanbid, hoop en bemin U. Ik vraag U vergiffenis voor hen die niet geloven, niet aanbidden, niet hopen en niet beminnen.”

Nadat hij dit gebed driemaal had herhaald stond hij op en zei:

“Bidt aldus. De Harten van Jezus en Maria luisteren naar de stem van uw gebeden”.

En hij verdween... Gods tegenwoordigheid voelden wij zo intens dat wij, zelfs onder elkaar, niet waagden over de verschijning te spreken...

Toen de engel was verdwenen zei Jacinta: “Ik weet niet wat ik heb. Ik kan niet meer spreken, niet meer zingen, niet meer spelen. Ik heb geen kracht meer om nog iets te doen” –“Ik ook niet”, antwoordde haar broertje, “maar dat heeft geen belang. Schoner dan dat alles is de Engel”. Volgens Lucia had de tweede verschijning van de Engel plaats in volle zomer. ..”We brachten de middaguren door in de schaduw van de bomen die de put omringden (achter in de tuin)”.

Opeens zagen zij dezelfde Engel weer:

“Wat doet gij? Bidt ! Bidt veel. De Harten van Jezus en Maria hebben met u plannen van barmhartigheid. Draagt voortdurend aan de Allerhoogste gebeden en offers op.”

“Hoe moeten wij ons offeren?” vroeg Lucia.

“Van alles wat ge kunt moet ge een offer maken van eerherstel voor de zonden door dewelke Hij beledigd wordt en van smeking voor de bekering van de zondaars. Smeek op die wijze over ons vaderland de vrede af. Ik ben zijn engelbewaarder: de Engel van Portugal. Vooral, neemt aan en verdraagt met onderwerping het lijden dat de Heer u zal verzenden”.

Lucia zegt: “De woorden van de engel prentten zich in onze geest als een licht dat ons deed begrijpen wat God was, hoe Hij ons liefhad en verlangde bemind te worden....Wij begonnen alles aan God op te dragen; we zochten niet naar andere verstervingen of boetedoeningen als deze: urenlang brachten wij door, neergeknield op de grond, terwijl wij het gebed herhaalden dat de Engel ons geleerd had”.

De derde verschijning moet hebben plaats gehad eind september of begin oktober 1916”, zegt Lucia.

De engel verscheen hen met in de hand een kelk en boven de kelk een Hostie, waaruit enige bloeddruppels in de kelk vielen. De Engel liet de kelk en de Hostie in de lucht zweven, knielde neer op de grond en bad driemaal het volgende gebed:

“Allerheiligste Drieëenheid, Vader, Zoon en Heilige Geest, ik aanbid U diep en offer u op het Allerheiligste Lichaam, Bloed, de Ziel en de godheid van Jezus Christus, tegenwoordig in alle heiligdommen van de aarde, tot eerherstel voor de versmadingen, heiligschennissen en onverschilligheid waardoor Hij beledigd wordt. En om de oneindige verdiensten van Zijn Allerheiligst Hart en van het Onbevlekt Hart van Maria vraag ik U de bekering van de arme zondaars.”

Lucia vertelt verder: “Dan stond de Engel op en nam de kelk en de Hostie. De Hostie gaf hij aan mij en de inhoud van de kelk gaf hij te drinken aan Jacinta en Francisco. Daarbij sprak hij de woorden:

“Neemt en drinkt het Lichaam en het Bloed van Jezus Christus, vreselijk beledigd door de ondankbare mensen. Biedt eerherstel voor hun misdaden en troost uw God.”

Opnieuw knielde hij neer op de grond en herhaalde driemaal met ons hetzelfde gebed “*Allerheiligste Drieëenheid...*”. Dan verdween hij. Aangegrepen door de macht van het bovennatuurlijke dat ons overal omgaf, volgden wij de Engel in alles na. Dat wil zeggen: wij wierpen ons ter aarde zoals hij en herhaalden de gebeden.

Enkele dagen later vroeg Francisco aan Lucia:

“De Engel gaf u de H. Communie, maar wat gaf Hij aan mij en aan Jacinta?” Jacinta kon niet wachten tot haar nichtje antwoordde en jubelend kwam zij er tussen: “ Hetzelfde, de H. Communie ! Hebt ge niet gezien dat het ’t Bloed was dat uit de Hostie vloeide?”

Nu begreep Francisco : “Ik voelde dat God in mij was, maar ik wist niet hoe.”

Dan knielde hij neer met zijn zusje en nichtje en lang, heel lang herhaalden zij het schone gebed dat de Engel had gebeden: “*Allerheiligste Drieëenheid....*”

De Engel had hen binnengeleid in een nieuwe wereld. Hoe anders was nu hun gedachte over God. Hoeveel groter hun afschuw voor de zonde! Vroeger droomden zij van hun spel en werk, nu van bidden en offeren. ...uren aan een stuk.

Een jaar later op 13 mei 1917

De herdertjes waren met de schapen naar de Cova da Iria getrokken, ze hadden gespeeld, gebeden, gegeten en zouden opnieuw gaan spelen toen zij plots een lichtstraal zagen, een bliksemflits, dachten zij. Onweer? Maar geen wolkje aan de lucht. Dat maakte hen bang. Ze drijven de kudde bijeen en dalen de berg af. Plots worden ze verblind door een nieuwe lichtstraal...en zien boven een kleine steeneik een lichtende gestalte. Ze zien een Dame van volmaakte schoonheid. De herdertjes schrokken en wilden vluchten. Maar de Verschijning keek minzaam op hen neer en stelde hen gerust:

“*Vreest niet. Ik doe u helemaal geen kwaad.*” Een welluidende stem.. als muziek uit de hemel. Hoe schoon was die Dame!. Haar gelaat schitterde als de zon, maar tegelijkertijd bezat het de minzaamheid van de maan. Lucia waagde het iets te vragen:

-Van waar bent U?

“Ik ben van de hemel.”

-En wat komt U hier doen?

“Ik kom u vragen zes maanden achter elkaar de 13de van de maand hier naartoe te komen op hetzelfde uur. In oktober zal Ik u zeggen wie Ik ben en wat Ik verlang.”

-U komt uit de hemel. En zal ik naar de hemel gaan?”

“Ja!”

-En Jacinta?

“Ook”

-En Francisco?

“Hij ook, maar eerst moet hij nog veel rozenhoedjes bidden”

Dan vroeg Lucia iets over twee meisjes die gestorven waren. Het ene meisje was al in de hemel en het andere in het vagevuur waar ze moest blijven tot het einde van de wereld, antwoordde de mooie Dame. Dan richtte Zij zich plechtig tot de herdertjes:

“Wilt gij u aan God aanbieden om offers op te dragen en graag de beproevingen te aanvaarden die Hij u wil verzenden tot eerherstel voor de zonden waardoor de Goddelijke Majesteit beledigd wordt, om de bekering van de zondaars te verkrijgen en tot eerherstel voor de godslasteringen en voor alle beledigingen aangedaan aan het Onbevlekt Hart van Maria?”

“Sim, queremos! Ja, dat willen wij, antwoordde Lucia in hun naam.

“Gij zult veel te lijden hebben, maar de genade van God zal u kracht geven.”

Bij deze woorden opende O. L. Vrouw de eerste keer haar handen. Zij deelde hen een licht mee dat doordrong tot op de bodem van hun ziel. Zij vielen op de knieën en herhaalden:

“O Allerheiligste Drieëenheid, ik bemin U. Ik bemin U mijn God in het H. Sacrament.”

Een weinig later spoorde de Verschijning de kinderen aan elke dag godvruchtig het rozenhoedje te bidden voor de vrede. Vervolgens steeg Zij omhoog, zonder dat Haar voeten bewogen, tot Zij verdween in het licht van de zon. Dat gebeurde op 13 oktober 1917!